Den fysiske økonomi bag fæle vira eller fred

Ikke korrekturlæst

Den 10. december 2023

Der er mange ting, som folk forsøger at fortrænge, når de tænker på, hvad der sker hver dag i Gaza. Omkring 18.000 palæstinensere er blevet dræbt, og de israelske forsvarsstyrker indrømmer, at mindst 12.000 civile er døde, men det er mere sandsynligt, at der i virkeligheden er mindst 14-15.000 civile døde. Det, der ikke er blevet diskuteret, er, at manglen på sanitet og rent vand har vist sit grimme ansigt i over to måneder nu. Sådan har det altid været.

Euro-Mediterranean Human Rights Monitor rapporterede i går, at det rekordstore antal fordrevne, manglen på rent drikkevand, utilstrækkelig sanitet og fejlernæring har skabt en folkesundhedskatastrofe, da "smitsomme sygdomme og epidemier spreder sig på en måde, der er katastrofal og uden fortilfælde i moderne historie". Gruppen beskriver, hvordan "brændstofmanglen, kombineret med strømafbrydelsen, har ført til total lukning af afsaltnings- og rensningsanlæg, hvilket i høj grad øger risikoen for … infektion, da forurenet drikkevand overfører diarrésygdomme som dysenteri, tyfus og polio."

Nu rapporterer Haaretz, at nogle af de frigivne gidsler, som drak dette vand, viser "tegn på farlige vira … tegn på spredning af farlige sygdomme. Hvis selv nogle få af de omkring hundrede frigivne gidsler viser tegn på sådanne vira, hvad kan man så sige om 1,8 millioner fordrevne, underernærede palæstinensere?

Der er en debat, som afspejles i en artikel i Politico, Haaretz og andre israelske publikationer, om hvorvidt

Washington har givet Netanyahu indtil begyndelsen eller slutningen af januar til at gøre så meget skade som muligt. Mens prognosemagere kan forsøge at lave en forudsigelse af kampen mellem Biden og Netanyahu (og Netanyahu har vist, at han er favorit i denne konkurrence), har virkeligheden det med at snige sig ind. Ikke navngivne "farlige vira" overgår de dræbere, vi allerede har navne på – diarré, dysenteri, tyfus, polio osv.

Der var et sjældent hastemøde i Verdenssundhedsorganisationens bestyrelse i dag, hvor Afghanistan sammen med Qatar, Yemen og Marokko fortalte USA, at WHO skal gå ind i Gaza med massivt medicinsk personale og forsyninger. (Der er en udsøgt ironi i, at Afghanistan fortæller USA om behovet for at stoppe den massive fattigdom og død i Gaza). Israels ambassadør ved FN-organisationerne i Genève, Meirav Eilon Shahar, gjorde noget nyt usædvanligt og kaldte faktisk den vedtagne tekst for en "komplet moralsk fiasko", fordi den ikke nævnte Hamas' tilbageholdelse af israelske gidsler osv. Men USA fortalte faktisk de 34 medlemmer af rådet, at de ikke ville modsætte sig resolutionen, og den blev vedtaget med bifald. Sikkert for lidt og for sent fra USA's side for mange i Gaza, men det er bemærkelsesværdigt, at USA ikke automatisk underkastede sig Netanyahu eller krigspartiet i Washington og London i en del af dagen.

En grim, endnu unavngiven virus dukker op på scenen, som Schillers berømte Ibykus-traner, og afbryder den dominerende, impotente fortælling.

Vejen til rent vand, til afsaltning, til rigelig atomenergi til at drive sådanne processer, til at handle hurtigt nok til at afhjælpe de seneste sygdomme, ligger i en international mobilisering for den massive "Oase Plan" til økonomisk udvikling af Israel, Palæstina og deres naboer, sammen med rækken af projekter i Kinas Bælte- og Vej-initiativ. Når alt kommer til alt, er en dokumenteret evne til at løfte over 800 millioner kinesere ud af alvorlig fattigdom i løbet af de

sidste tre årtier ikke noget at kimse ad. Ægte fysisk økonomisk udvikling styrer, ved udeladelse, med grimme vira, ved praksis, med løsninger for folk og nationer.

Så spørgsmålet er, om amerikanere og europæere – de stakkels ulykkelige uden for den Globale Majoritet – har friheden og de demokratiske rettigheder til at deltage i sådanne økonomisk sunde projekter? Og projekterne har den ekstra fordel, at meget lidt kan reparere den psykologiske skade ved at overvære folkedrab eller alternativt undertrykke den grimme virkelighed, undtagen at rejse sig til lejligheden for sådanne projekter – så, som Abraham Lincoln ville have udtrykt det, de uskyldige i Gaza og Israel "ikke skal være døde forgæves".

To uger før jul er ikke et godt tidspunkt at slå små babyer ihjel i Gaza eller Betlehem.

Foto: CDC / Unsplash